

PIEKE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Friese of Groningse verkorte vlevorm van Pieterke. Door het verkleinende achtervoegsel '-ke' verandert de mannen naam Pieter in een vrouwen naam. Het betreft hier dus de vrouwelijke vorm van Petrus = 'rots', 'steen' (Grieks; het oorspronkelijke Griekse woord is overigens 'Petra', en is symbool van vastigheid en betrouwbaarheid).

*

Pierina Morosini, Bergamo, Noord-Italië; martelares van de zuiverheid; † **1957**.

Feest 6 april.

Zij werd geboren op 7 januari 1931 en was de oudste van acht kinderen. Ze kon goed leren, maar daar kwam niets van, omdat haar vader ziek was en zijn baan verloren had. Betaald werk: dat kwam op haar neer. Ze werkte als arbeidster op een kartonfabriek. Ooit had ze te kennen gegeven dat ze graag in het klooster wilde. Maar zolang het gezin van haar inkomsten afhing, zweeg ze erover. Het zou er niet meer van komen. Zoals in die tijd helemaal niet ongebruikelijk was, maakte ze veel werk van haar geloofsleven: ze bad veel, ging elke dag naar de mis en liet zich inschakelen in het kerkelijke leven. Eigenlijk is er in het geheel niets opvallends aan haar... tot het moment dat ze buiten de stad op een verlaten plek dood gevonden wordt: duidelijk het slachtoffer van een aanrandingspoging. Na een paar dagen wordt een jongeman gearresteerd. Hij legt een bekentenis af, waaruit blijkt dat hij met een paar vrienden gewed zou hebben die vrome Pierina wel zo ver te kunnen krijgen. Toen hij merkte dat zij in het geheel niet van zijn toenaderingspogingen gediend was, werd hij handtastelijk. Pierina had geprobeerd zich te verdedigen met een langs het pad gevonden steen. Maar hij wist hem haar te ontwringen en sloeg haar ermee dood. Toen de dienstdoende brigadier dit allemaal op papier had gezet, ging hij verslag uitbrengen aan de ouders. Uiteindelijk vroeg hij of zij prijs stelden op een confrontatie met de dader. "In het geheel niet. We zullen hem vergeven, zoals Pierina ongetwijfeld gedaan zou hebben, als ze hier was geweest."

*

Pierrette (kloosternaam **Rebekka**) **Ar Rayès** van Himalag (of Himlaya), Libanon; kloosterzuster; † **1914. Feest 23 maart.**

Zij werd in 1832 geboren. Toen ze zeven jaar was stierf haar moeder: een groot verlies, dat niet goed gemaakt werd door de tweede vrouw waarmee haar vader trouwde. Heel wat vrouwen in de familie om haar heen hadden voor haar goede huwelijkskandidaten op het oog. Zij voelde zich echter aangetrokken tot het religieuze leven. Op haar 21e werd ze kokkin in het maronietenklooster van Bikfaya. Van 1856 tot 1871 werkte ze als onderwijzeres. In 1860 werd het klooster uitgemoord door de Drusen, maar Pierette ontkwam. Na zich enige tijd verborgen te hebben gehouden trad ze toe tot het Maronitische Sint-Antoniusklooster Al Qaran en nam daar de naam Rebekka aan. Maar de ontberingen van de tijd die hieraan voorafgegaan was, hadden hun tol geëist. De ascetische levenswijze van haar medezusters kon zij niet aan; tegen het einde van haar leven werd ze zelfs lam en blind. Nog eenmaal verhuisde ze naar weer een ander klooster: Al Dahr. Waarom? Nogmaals op de vlucht? Daardoor lijkt haar leven getekend te zijn.